

[Bundvad.]

af den hjælp, pensionisterne kan opnå gennem hjemmehjælpsordningen. Hertil er at sige, at selv om hjemmehjælpsordningen har været og stadig er et betydningsfuldt led i omsorgen for vore pensionister, er hjemmehjælpen, så vidt jeg kan skønne — og her er jeg enig med pensionisternes kontaktudvalg — langt fra så udbygget, at den dækker behovet. Det er jo ikke mere end 2 år siden, de sidste kommuner etablerede hjemmehjælp. Derfor må et betydeligt antal pensionister selv klare problemerne med privat hushjælp, betalt ved hjælp af alderstillægget. Ophæves nu dette tillæg, vil det blive vanskeligt for de ældste pensionister at klare sig i det daglige i eget hjem, og resultatet kan meget vel blive et større og uønsket pres på plejehjemmene. Bestræbelserne er ellers gået i retning af at hjælpe pensionisterne til at blive i eget hjem, så længe det er forsvarligt for dem selv. Det båder dem bedst. Desværre kan ophævelse af alderstillægget komme til at modvirke disse bestræbelser, og det økonomiske resultat kan meget vel blive, at samfundet i stedet for at spare penge kommer til at bruge flere.

Jeg mener, at vi må regne med, at der i alderstillægget også har været småbeløb til anden anvendelse end til hushjælp, f. eks. til medicinindkøb og til transport ved særlige lejligheder, og disse muligheder forsvinder altså også. Endelig bør vi huske, at pensionister over 80 år sjældent har mulighed for at tjene penge ved siden af pensionen.

Af det, jeg her har sagt, vil man forstå, at vi i socialdemokratiet ikke kan gå ind for alderstillæggets afskaffelse. Vi er imod, at regeringen indleder sine sparebestræbelser med at forringe vilkårene for de ældste pensionister, der dog ud fra et menneskeligt eller medmenneskeligt syn burde have de bedst tænkelige vilkår.

Om besparelserne kun dette: så vidt jeg erindrer, refunderes alderstillægget kommunerne fuldt ud. Ved omlægning til hjemmehjælp refunderes kun 50 pct., mens kommunerne må betale resten. Altså en fiks lille omlægning af byrdefordelingen til skade for kommunerne også i denne sag.

Clara Munck: Jeg kan kun begynde med at beklage, at hr. Bundvad på socialdemokratiets vegne tager afstand fra dette for-

slag. Vi går ind for det i den konservative folketingsgruppe. Vi kan godt se, at det er vanskeligt at tage noget fra nogen, men lovforslaget er jo netop formuleret sådan, at de, der i dag er fyldt 80 år, og de, der inden for en så kort tid fylder 80 år, at de har regnet med et alderstillæg, henholdsvis beholder det og får det tillagt. Derfor hedder det også i lovforslaget, at den besparelse, man gerne vil opnå, først opnås over et længere åremål. Man regner med 10-15 år, måske lidt mere, før man når til helt at have opspist eller afviklet alderstillægget.

Socialministeren gør opmærksom på, at vi med dette alderstillæg tidligere tog hensyn til, at de ældste af vore pensionister har særlige fornødenheder, men at vi nu, som det er nævnt her, på anden vis kan skaffe dem hjemmehjælp. Jeg vil gerne sige for mit vedkommende, at i virkeligheden har alderstillægget ikke megen betydning, når det gælder fremmed hjælp. Med de priser, der betales for hjælperne, er 58 kr. om måneden faktisk ingenting. Derfor mener jeg, det er rimeligt, at man lader de nuværende pensionister beholde tillægget, men gør klart, at den hjælp, man har brug for særlig i den høje alder, må betales på anden måde. Vi har rådighedsbeløb til personlige tillæg, og jeg kan da sige, at man kommer op på adskillige gange hundrede kroner om måneden, når der virkelig skal ydes effektiv hjælp.

Jeg kan altså kun beklage, at vi ikke kan være enige om dette forslag. Vi går ind for det fra konservativ side. Så må jeg da lige sige, at da hr. Bundvad som socialminister foreslog og fik vedtaget, at pensionister under 60 år på institutioner skulle have et ekstra tillæg, var begrundelsen netop den, at når man nåede 60 års alderen, begyndte ens fornødenheder at falde. Da det særlige behov for hjælp nu kan dækkes på anden vis, er vi altså ikke betænkelige ved at tilslutte os dette forslags gennemførelse.

Evan Jensen: Da man i 1947 indførte alderstillægget, var begrundelsen, at pensionister over 80 år havde et særligt behov for hjælp til at klare hverdagen. Siden indførtes bestemmelser om hjemmehjælpsordninger i kommunerne, og fra 1968 har det været en pligt for kommunerne at oprette hjemmehjælpsordninger, hvilket vil sige, at alle